

Двадцяти трьох осіб хрестили у Вінниці

У Вінниці відбулася євангельська програма за участю магістра теології Андрія Шамрая. З 1 по 16 жовтня вінничани занурювались у глибини Слова Божого, мандруючи стежками історії та біблійних пророцтв. Пастор Андрій дуже яскраво та просто представив складні і важливі теми Біблії. Багатьом відвідувачам ясно відкрилися істини, які раніше були незрозумілими та загадковими.

День хрещення був особливо радісним та благоговійним. Кожен присутній відчував, що ті, хто хреститься, роблять найважливіший крок у своєму житті. Після того, як останній новохрещений вийшов з води, пастор Андрій зробив заклик до всіх присутніх: “Можливо тут в залі є ще хтось, хто відчуває заклик Бога посвятити своє життя Йому?” Як виявилось, є.

Сергій Рудий відгукнувся на заклик прийняти хрещення після того, як побачив хрещення свого сина. Ось досвід його навернення: “Біблію я почав читати вже давно, більше десяти років тому. Здебільшого, щоб прийти до Бога, нас має спіткати якесь горе, тому і в мене є своя невелика історія. Коли у нашій сім’ї народився перший синочок, лікарі через деякий час поставили діагноз – “набута гідроцефалія”. І на те що він буде жити і нормально розвиватися, ставили всього 1%. Йому зробили складну операцію на голові. Слава Богу, син вижив і нормально розвивається, добре навчається, має схильність до точних наук.

△ Module cannot be rendered as the requested content is not (longer) accessible. Contact the administrator to get access.

Ми з дружиною були православними християнами, але в те, що Бог створив світ і взагалі, що Він існує, я слабо вірив. Коли мала бути операція, моя дружина молилася і пообіцяла, що якщо Бог врятує сина, то присвятить своє життя Йому. Так сталося, що

невдовзі їй подарували християнські книги, потім ще і ще. Вона пішла в суботу на богослужіння і через деякий час прийняла хрещення. Я не все розумів, не все приймав з радістю, але і не перешкоджав їй. Так, з часом і я почав ходити на зібрання, час від часу читав Біблію, шукав відповіді на свої запитання. Кілька разів проходив біблійні уроки, але не міг зважитися прийняти хрещення, таке відчуття що я не гідний Бога, що не зможу жити так, як цього навчає Святе Письмо.

І цього вечора наш син, про якого йшла мова, приймав хрещення. Бог його оберігав і ростив для нас 17 років. Коли проповідник запитав, чи хтось бажає прийняти хрещення, я не зразу відгукнувся, щось стримувало. Але я сказав собі, що іншого моменту може й не бути і підніс руку.

Виходячи на сцену, ще не усвідомлював всього, було відчуття що за мене хтось інший й, відповідає на запитання, заходить у воду.

Все відбулося миттєво – і ось: нам дарують квіти, вітають рідні і близькі. Тепер я знаю, що тоді, коли звучали слова заклику до хрещення, за мене молилися одночасно кілька людей. Слава Богу, що тепер разом зі своєю сім'єю я став частиною Небесної сім'ї і вірю, що невдовзі Бог виконає всі Свої обіцянки. Він повернеться на нашу землю, назавжди переможе зло, хвороби і смерть. Тоді запанує вічна любов і щастя. Як добре тепер належати Йому!”

Владислав Мікула

Фото – Дмитро Биковський